

Συνέντευξη που παραχώρησε ο επικεφαλής της περιφερειακής κίνησης πολιτών «Μια Κρήτη, περιβάλλον - άνθρωπος» στο δημοσιογράφο Νίκο Παπαδάκη και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Μεσόγειο με τίτλο «**Αντώ νης Ανηψητάκης: Ναι στο συμβούλιο συγκρητισμού**».

Υπάρχει άραγε κοινό πεδίο δράσης και περιθώρια σύγκλισης στο νέο περιφερειακό συμβούλιο Κρήτης και μπορεί να λειτουργήσει στα πλαίσια του συγκρητισμού; Από τον κ. Αντώνη Ανηψητάκη, επικεφαλής της κίνησης "Μια Κρήτη", ζητήσαμε μια πρώτη αξιολόγηση του θεσμού. "Οι πρώτες εμπειρίες, συνεδριάσεις, επαφές με συναδέλφους, οι πρώτες συναντήσεις με τον Περιφερειάρχη και τους επικεφαλής, που θεωρώ χρήσιμο να συνεχιστούν, μου διατηρούν ζωντανή την ελπίδα πως η Κρήτη μπορεί να αξιοποιήσει το νέο θεσμό για να αποκτήσει κοινές πολιτικές σ' όλους τους τομείς, ξεπερνώντας τοπικιστικές διαμάχες και αποσπασματικές αντιμετώπισεις που την έχουν καθηλώσει. Συνεχίζω να πιστεύω πως η Κρήτη έχει το μέγεθος, την ποιότητα και τους ανθρώπους που θα την καταστήσουν πρότυπη περιφέρεια", μας δηλώνει.

Κοινές πολιτικές. Πως θα τα βρείτε;

Βιώνουμε κατάσταση ιδιότυπου πολέμου, οι μεγάλες δυσκολίες συνυπάρχουν με το ξεκαθάρισμα του ορίζοντα για το σωστό και το λάθος. Προέχει να διορθώσουμε κι όχι να δικάσουμε, ας παραμείνει στους φυσικούς δικαστές και στην Ιστορία αυτός ο ρόλος. Δεν πας στο μέτωπο με “εσείς φταίτε”, “όχι εσείς φταίτε”. Πρέπει να επεξεργαστούμε λύσεις πειστικές, με λογισμό και μ’ όνειρο, για να εμπνεύσουμε στους πολίτες τον αναγκαίο πατριωτισμό για την παραγωγική ανασυγκρότηση τού νησιού μας, για κοινωνική προσφορά και αλληλεγγύη, για προστασία των κοινών μας πόρων, για να ανακτήσουμε το μέλλον των παιδιών μας, που υποθηκεύσαμε. Αυτά προϋποθέτουν ξέκομμα απ’ τις καταστροφικές μικροκομματικές αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε αυτάρκειες πλειοψηφίες και φωνασκούμενες μειοψηφίες. Προϋποθέτουν διάλογο, προωθητικούς συμβιβασμούς, πλατιές συναινέσεις. Οι προτάσεις μας για μια κρητική γερούσια, το συμβούλιο συγκρητισμού, ιδέα του Γιώργη Γραμματικάκη, για τον πήχη της συναίνεσης στο 70%, για να καλούμε προσωπικότητες της Κρήτης στην αρχή κάθε συνεδρίασης για μια σύντομη ομιλία, αυτή την απαραίτητη ποιοτική και πολιτική συνεννόηση υπηρετούν.

Ωραία αυτά αλλά επιμένω. Είστε 7 παρατάξεις. Πως θα τα βρείτε με τον Αρναουτάκη, το Γιαννουλάκη, τον Πλακιωτάκη, τον Ορφανό, το Σταθάκη, το Ρίζο. Ποιο κοινό πεδίο έχετε, τι περιθώ ρια συγκλίσεων υπάρχουν;

Μα μας ενώνει η ΜΙΑ Κρήτη, που απαιτεί απ’ όλους μας αγωνιστική και ριζοσπαστική συνεργασία για να κερδίσουμε κι αυτή τη μάχη, για να την καταστήσουμε πρώτη δύναμη προς όφελος των ανθρώπων και του περιβάλλοντος της. Είδατε πόσο εύκολα μπορούν να συνδυαστούν σε μια θετική πρόταση οι τίτλοι των περιφερειακών συνδυασμών.

Κάποιοι θα πουν ότι ξεφεύγετε μ’ ένα ευφυολόγημα.

Πιο συγκεκριμένα λοιπόν με την αναπόφευκτη σχηματοποίηση: Κατανοώ την πίεση του Περιφερειάρχη, του Σταύρου Αρναουτάκη, για αυξημένη απορροφητικότητα κονδυλίων του ΕΣΠΑ. Παράλληλα όμως επιμένω στην προτεραιότητα να καλύψουμε το διαχρονικό έλλειμμα αποτελεσματικότητας που επί 25 συναπτά έτη χαρακτηρίζει τη διαχείριση των κοινοτικών πόρων. Εθιστήκαμε στο κυνήγι ευρωπαϊκών προγραμμάτων και μείναμε οι κρητικοί χωρίς δικό μας πρόγραμμα. Συμπεριφερθήκαμε ταυτόχρονα ως φτωχοί και

σπάταλοι. Η συχνά φαύλη απορροφητικότητα, εγκλωβισμένη σε νούμερα και ποσοστά, από αυτοσκοπός, επείγει να γίνει μέσο εξυπηρέτησης του συνεκτικού ισορροπημένου προγράμματος που έχει ανάγκη το νησί, ενός πολυεργαλείου συνεννόησης, διεκδίκησης, προκοπής. Γιατί να μην εκπονήσουμε κατά προτεραιότητα ένα τέτοιο πρόγραμμα;

Συμμερίζομαι το ρόλο της επιχειρηματικότητας που προτάσσουν ο Δημήτρης Γιαννουλάκης και ο Γιάννης Πλακιωτάκης. Όμως, για το καλό της κοινωνίας, αλλά και των επιχειρηματιών, πρέπει το ταχύτερο να ολοκληρωθούν τα Χωροταξικά εργαλεία που θα καθορίζουν το "τι" και το "που" των επιτρεπομένων χρήσεων. Επίσης πρέπει να ωθήσουμε τους Δήμους να εκπονήσουν τοπικά διαχειριστικά σχέδια που θα βάζουν τους όρους μιας τοπικής ανάπτυξης αξιοποιώντας ισόρροπα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε τόπου. Το μοντέλο "έλα επενδυτή κι ανάπτυξέ μας" έληξε, αφήνοντας στην Κρήτη, σε κοινωνία και περιβάλλον, περισσότερες πληγές παρά καλά. Όποιος επιμένει σ' αυτό μόνο ζημιά κάνει, αλλά εν τέλει ζημιά θα έχει και ο ίδιος. Γιατί λοιπόν να μη τα βρούμε και σ' αυτό το πλαίσιο;

Από το Στέλιο τον Ορφανό και το Σεραφείμ το Ρίζο, θα ακούω με προσοχή την αυστηρή κριτική τους, αλλά θα περιμένω να ακούσω πάντα και την ρεαλιστική εναλλακτική τους πρόταση για βελτίωση της ζωής των πολλών σήμερα. Θα ήθελα επίσης να θυμίσω το γράμμα του φυλακισμένου απ' το Μεταξά, το Ζαχαριάδη, που καλούσε όλους τους Έλληνες να πολεμήσουν το Μουσολίνι. "...Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει ή κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη".

Επιμένω βλέπετε να συγκρίνω τη σημερινή κατάσταση με πόλεμο, που χτυπάει περισσότερο τους ασθενέστερους, την κοινωνία και το περιβάλλον. Καλύτερα βεβαίως να έλειπε, αλλά αφού μας συνέβη ας αναλογιστούμε ότι είναι ένας πόλεμος, όχι τόσο επώδυνος, αφού δε ζητάει το αίμα μας. Το μυαλό μας θέλει και τον ιδρώτα μας. Να τα δώσουμε.

Ξεχάσατε το Γιώργο Σταθάκη.

Δεν τον ξέχασα. Με το Γιώργο έχουμε κοινές ή παραπλήσιες απόψεις στα περισσότερα θέματα. Τον πρότεινα για την Οικονομική Επιτροπή και εκλέχτηκε άνετα. Ποιος καταλληλότερος άλλωστε από ένα διακεκριμένο οικονομολόγο. Για το Λαφονήσι πιέζουμε από κοινού για έγκριση του ΣΧΟΟΑΠ. Για τα απορρίμματα συζητάμε για κοινή εκδήλωση το Μάρτη. Το αν προέχει η ενότητα της Κρήτης, όπως λέμε εμείς ή η ενότητα της Αριστεράς, όπως λέει εκείνος δεν είναι λόγος για να μη συνεννοηθούμε. Πιστεύω πως και οι δυο

συνδυασμοί θα επηρεάσουν θετικά τη λειτουργία του Π.Σ.

Όμως δεν είναι μόνο οι επικεφαλής που θα καθορίσουν το κλίμα. Είναι και οι σύμβουλοι που έδειξαν στις πρώτες συζητήσεις και στις πρώτες ψηφοφορίες ότι αυτό που ευχήθηκα, να μετράνε τα επιχειρήματα περισσότερο απ' τα κουκιά δεν είναι ευσεβής πόθος, αλλά βάσιμη ελπίδα.

Και για τη “Μια Κρήτη”, την κίνηση που εκπροσωπείτε;

Είμαι περήφανος για την διαδρομή μας, για τους συνεργάτες και τους φίλους μας.

Θα δουλέψουμε για μια οραματική διαχείριση των κοινών. Πιστεύω ότι θα αναγνωριστεί η συμβολή μας.

Τι απολογισμό επιθυμείτε στο τέλος της θητείας σας;

Να έχει καταξιωθεί η αιρετή περιφερειακή αυτοδιοίκηση ως το πολιτικό και διοικητικό κέντρο που μπορεί να επεξεργάζεται, τεκμηριώνει και προγραμματίζει λύσεις, ελέγχει αυστηρά την εφαρμογή τους, που αντιμετωπίζει το φυσικό και πολιτισμικό της πλούτο με σχέδιο, με μέτρο, αλλά και με το χάδι που έχουν στερηθεί. Να έχει καταξιωθεί ως ένας δυναμικός δημοκρατικός θεσμός που μπορεί να πείθει, να εμπνέει, να ενώνει, να κινητοποιεί τις παραγωγικές, επιστημονικές, πολιτισμικές δυνάμεις του νησιού με στόχο να γίνει η Κρήτη ακτινοβόλο κέντρο, ειρήνης, πολιτισμού και φιλοπεριβαλλοντικών πολιτικών.

Θα θελα στο τέλος της θητείας μας η Κρήτη που έθρεψε γενεές γενεών, να αποκτήσει πάλι διατροφική αυτάρκεια με ποιοτικά προϊόντα, ξεφεύγοντας από την απαράδεκτη σημερινή κατάσταση γενικευμένων εισαγωγών τροφίμων. Θα θελα επίσης με τις παρεμβάσεις μας στους τομείς του περιβάλλοντος, του πολιτισμού και του τουρισμού να ξαναγίνει το ταξίδι στην Κρήτη όνειρο ζωής για τους ευαίσθητους της γης.